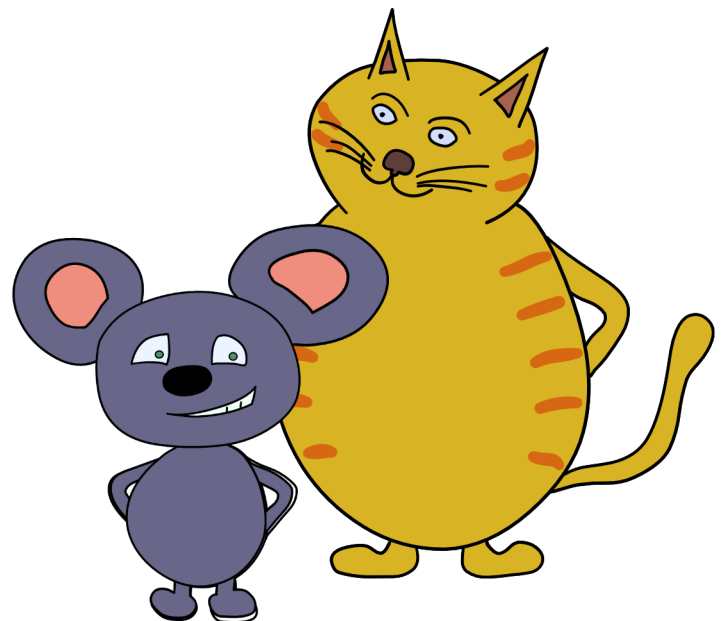

Kakis un pele

Kaķis un pele

Latviešu tautas pasaka

Senos laikos kaķis ar peli dzīvojuši kopā kā vīrs ar sievu vienā mājā. Kaķis gājis uz lauku medīt, un pelīte taisījusi ēdienu: cepusi gaļu un vārījusi putru. Pelīte bijusi laba un taupīga saimniece, un kaķis bijis ar viņu ļoti mierā. Reiz viņi abi kopā norunājuši iekrāt kaut ko arī bada dienām. Bet ko nu krāt? Pelīte sadomājusi, ka vislabāk būtu taukus krāt. Labi! Nu pelīte sākusi pa drusciņai vien lasīt taukus un krāt podiņā. Pēdīgi viņa piekrājusi pilnu podiņu, apsējusi ar platu kļavas lapu, un abi ar kaķīti aiznesuši uz mežu un paglabājuši biezās krūmos.

Atnākusi ziema, kaķis vairs nekā nevarējis laukā samedīt, un mājas krājumi arī beigušies. Palikuši tikai vairs miežu plāceni, kuri gan patikuši pelītei, bet kaķim gribējies gaļas un tauku, Domājis, domājis – pēdīgi teicis pelītei: – Vai zini ko? Iedod man vienu plāceni, šodien man jāiet kristībās! –

Pelīte iedeva kaķim plāceni, un tas atkal ar likumu aizlingoja uz tauku podiņu. Garšīgi saēdies, pārnāk ap pusnakti mājā. Pelīte jautā: – Kas tad ir tavas krusta bērns, dēls vai meita, un kādā vārdā viņu nokristīja? – Kaķis atbild, ka esot dēls un esot nokristījuši par lesācīti.

Paiet pāra dienas, un kaķim atkal gribas tauku. Pārnācis no lauka, viņš saka: – Man atkal otram kaimiņam ir piedzimis dēls, un mani lūdz kūmās. Iedod, man, pelīt, vēl vienu plāceni! –

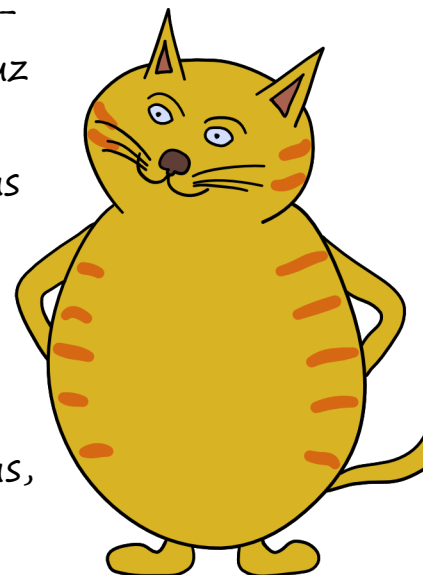
Pelīte iedeva kaķim plāceni, un tas atkal ar likumu aizlingoja uz mežu, kur atradās tauku podiņš. Kad nu viņš, labi paēdis, pārnāk mājā, pelīte atkal prasa: – Kāds nu šoreiz krustdēlam vārds? –

– Pustukšītis, – atņurd kaķis it kā iedzēries, uzkāpj uz krāsns un gul.

Paiet vēl kāds laiciņš, un kaķim jau atkal iegribas tauku. Viņš pieiet pie pelītes un saka: – Man trešajam kaimiņam piedzimis dēls, un mani lūdz kūmās. Iedod man vienu plāceni! –

Pelīte iedeva kaķim plāceni, un tas nu atkal met savu likumu uz tauku podiņu. Šoreiz viņš izēd visus taukus,

skangra♪♪♪

nolaizās un iet lēnām uz māju. Pelīte atkal prasa: - Nu kā tad tavu krustdēlu sauc? -

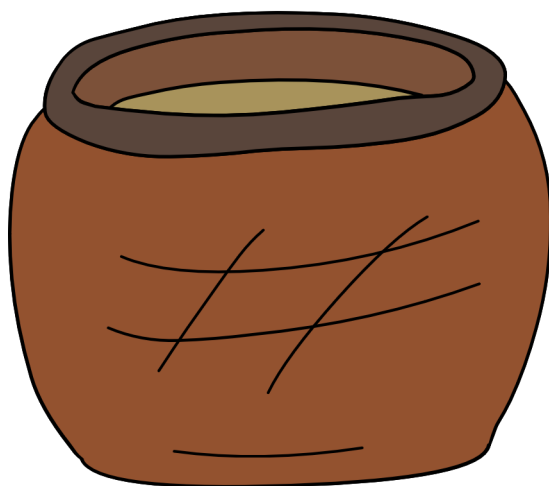
- Iztukšītis, - īsi atņurd kaķis un kāpj uz krāsns sildīties. Šoreiz ārā bija drusku aukstāks un viņam ķepas bija nosalušas. Aukstums nu arī vairs neatlaidās.

Mazie kustonīši bija sabēguši savās alās, un lielle nebija pa kaķa spēkam. Pagāja vēl kādas dienas, un kaķa klētī nebija vairs ne gaļas, ne plāceņu. Ēst gan gribas, bet kur ņemt? Bēdājās viens, bēdājās otrs, bet pēdīgi pelīte iesaucās: - Ko tur bēdāties? Mums taču mežā ir tauku podiņš. Iesim turp, ēdīsim taukus un kādu laiku būsim paēduši! -

Nu iet abi uz mežu, skatās - podiņš tukšs. Pelīte iztrūkusies jautā: - Kur tad tauki palikuši? - Nu tik viņa sāk pārdomāt arī par kristībām, uz kurām kaķis gājis ar plāceņiem. Žēlodamies viņa pārmet kaķim: - Ai, kaķīt, kā tu mani mānīji! Nevis uz kristībām tu gāji, bet tauku ēst! -

- Kas tev par daļu, kur es gāju? - kaķis uzkliedza. - Apēdu taukus, apēdīšu arī tevi! Kaķis jau gribēja sagrābt pelīti, bet viņai izdevās ātri paslēpties zem koka saknēm.

No tā laika pele arvien bēg no kaķa, kamēr kaķis no savas puses gūsta peli.

Incīti, runcīti!

♩ = 60

stg.

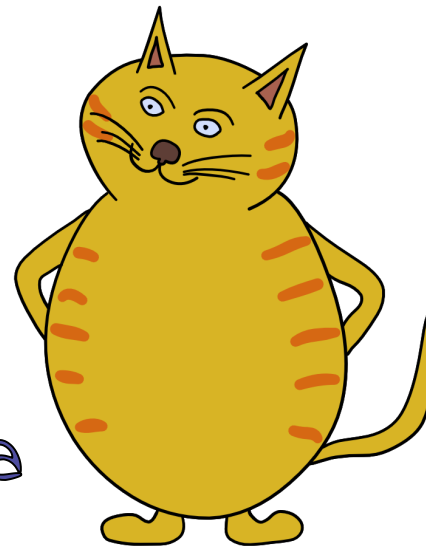
1 In- cī- ti, 2 run- cī- ti, 3 plu- ci- ni 4 vil- ni- ņu:
5 ri- tu būs 6 sal- ni- ņa, 7 sals te- vīm 8 kā- jas.

1. Incīti, runcīti, plucini
vilniņu:

rītu būs salniņa, sals tevīm
kājas.

2. Šļūcati, vērpjati, kaķīšu
meitiņas,

lai neguļ runcīši bez
paladziņa.

Latviešu tautasdziesma

Kaķis brien pa sniegu,
Pele - tam pakaļ,
Tec, kaķīti, atpakaļ,
Ķer to peli rokā!
Tev būs gaļa brokastīm,
Man būs āda zābakiem,
Vilkam kauli jāskrāpe.

